

Posudek

oponenta

rigorózní práce

Mgr. Radima Kubicy, MBA

na téma

„Reorganizace v insolvenčním právu České republiky s přihlédnutím ke slovenské úpravě“

Kandidát odevzdal práci na uvedené téma, jejíž celkový rozsah 132 stran (včetně úvodu a závěru, seznamu literatury a resumé) zcela vyhovuje příslušným kvalifikačním požadavkům.

Z hlediska systematického je práce podrobně členěna, a to do 3 stěžejních částí (hlav dle autora), jež jsou dále vnitřně propracovány podrobněji; z tohoto členění i po věcné stránce vyplývá zájem autora o dané téma, snaha o jeho komplexní zpracování, stejně jako o podrobnější strukturu, jež by mu umožnila se dané látky chopit co nejdůsledněji.

Autor se po úvodu věnuje teoretickým východiskům reorganizace jako zvláštního způsobu řešení úpadku, a to jak v rovině ekonomické, tak v rovině právní. Základní částí práce je hlava 3. věnovaná dílčím otázkám reorganizace s ohledem na členění právní úpravy, resp. průběh řízení při tomto způsobu řešení úpadku. Zde autor věnuje dílčím otázkám náležitou pozornost, práce je tak nejen velmi podrobně systematicky členěna, ale autor si všímá jak základních, tak sekundárních věcných problémů.

Z hlediska systematiky zvolené členění práce plně akceptuji, je východiskem pro zdařilé zpracování tématu.

Vlastní téma práce je velmi aktuální, moderní obligační právo přináší jako jednu z hlavních disciplín právě řešení úpadku podnikatelů v rámci sanačních metod. Insolvenční řízení v rámci moderního podnikání potřebuje nástroj k řešení krizového managementu v rovině insolvenčního práva, který bude funkční a nabídne jak věřitelům, tak dlužníkovi samotnému rozumný nástroj k řešení jeho ekonomické situace, aniž by – lidověji řečeno – bylo třeba s hořící budovou strhávat i dosud požárem nestrávené části. Takovým nástrojem má být právě reorganizace. Autor se velmi podobně věnuje jak stávající právní úpravě, tak paralelním zásadním otázkám z oblasti ekonomické. Nutně se přitom vynořuje otázka po účinnosti české úpravy – pochyby autor naznačuje jak v rámci statistického přehledu na závěr hlavy 3., tak v rámci srovnání se slovenskou úpravou, jíž se zabývá v samostatné hlavě 4. Určitým nedostatkem je, že autor se již méně soustředil na revizní insolvenční novelu a její dopad na danou problematiku.

Z celkového zpracování tématu, ze způsobu vyjadřování, práce s literaturou i s judikaturou, vyplývá, že autor má o daném tématu přehled, nikoli pouze zájem, seznámil se s ním jak v rovině teoretické, tak praktické, plně jej ovládá a je schopen podat přehledný, zajímavý a pro čtenáře přínosný výklad. Práce se vyznačuje nejen obvyklým popisem základních otázek, ale převládá v ní aktivní přístup autora a snaha řešit a vyjadřovat se k sporným otázkám a zaujímat vlastní postoje a stanoviska.

Autor prokazuje, že téma v rámci jeho vymezení plně zvládl.

Z hlediska drobnějších výtek pokládám za stručný komparatistický exkurz směrem na východ, kde je možnost nástinu řešení problémů omezenější a týká se spíše drobností a specifik – např. neúročení zajištěných pohledávek dle ZKR.

Práce je způsobilá k ústní obhajobě. V jejím rámci nechť se autor zaměří na tyto otázky:

- 1) Lze nové pojetí brány do reorganizace pokládat za definitivní vyřešení kritizovaných limitů reorganizace?
- 2) Jak se autor staví k postavení orgánů dlužníka v rámci reorganizace, z různých úhlů pohledu, včetně jejich postavení jako věřitelů?
- 3) Jak mění pozici zajištěných věřitelů nový občanský zákoník (např. ve vazbě na debatu na str. 114-5)?

JUDr. Petr Smolík, Ph.D.
oponent

V Praze dne 17. března 2014